

Oponentský posudek bakalářské diplomové práce Sylvy Kozelkové „Veřejná zeleň v industriální Praze a jejích předměstích“

Autorka ve své práci sleduje vývoj zeleně v Praze, v době průmyslové revoluce a prvních dvou desetiletí druhé průmyslové revoluce, tj. od r. 1800 po 1900 s četnými exkurzy do doby dřívější.

Ve své práci, podle svých slov, využívá historickou metodu přímou a nepřímou (s. 9), geografickou metodu a metodu historické demografie (tamtéž).

Hlavní výzkumnou otázkou práce je – jaké faktory ovlivnily vznik a vývoj veřejné zeleně na území Prahy a jejích předměstích v době industriální.

Autorka nejprve představuje prameny a literaturu, z níž vychází, poté se věnuje kontextu doby – charakterizuje industriální společnost, vztah k přírodě, volný čas a poté se věnuje vlastnímu tématu práce – zeleni v Praze v daném období. Práce obsahuje též závěr a seznam použité literatury, map, seznam tabulek a obrázků.

Výtky k předkládané práci:

V textu práce je celkově málo odkazů, kapitoly většinou stojí na jednom hlavním zdroji – např. kapitola „Vývoj zeleně v rámci pražských měst“ (s. 28-35) je založena na práci Jiřího Kupky (2006) a tuto skutečnost autorka sama připouští v úvodu: „Co se samotného tématu vzniku a podoby veřejné zeleně v 19. století týká, pak je důležitým zdrojem Jiří Kupka.“ (s.6). Tento hlavní zdroj je pak doplněn o ilustrativní fakta / data z jiných zdrojů. To samo o sobě není problémem, ale pouze v tom případě, že jsou všechny tyto zdroje přiznané (citované), tedy i zdroj hlavní.

V kapitole „Karel Chotek a František Thomayer“ (s. 39-41) se např. píše, že pro podobu veřejné zeleně v průběhu 19. století byly klíčové osobnosti Karla Chotka a Františka Thomayera, ale nedozvíme se, odkud autorka tyto informace vzala. Ve zmíněné kapitole jsou citovány pouze tři zdroje, a to kniha Šárky Steinové o Františku Thomayerovi (2008) a dva články v dobovém tisku: „Hvězda u Prahy. *Světazor*. 1867, roč. 1, č. 1, str. 6“ a „Pražské hradby a brány. *Pražský deník*. 16. 11. 1866, roč. 1, č. 155. str. 4.“ V kapitole mj. chybí např. jakýkoliv zdroj k osobnosti Karla Chotka.

Ukázkou absence citací může být namátkou odstavec na str. 65-66, kde autorka píše:

„Významná zeleň v tomto předměstí, Letenská pláň, se ve středověku využívala především k táboření vojsk, kterým vyhovovala její rozsáhlá planina a stráž k obraně. Mimo to se na jižních stránkách rozkládaly vinice a několik lomů kamene (už za Karla IV.). Na začátku 19. století jsou letenské stráně osazeny révou a většina pozemků letenské pláně patří baronu J. Sommerovi. Po jeho smrti tyto pozemky získává společnost Občanská plovárna, od které je pak postupně přes Spolek pro vysazování stromů k okrášení královského hlavního města Prahy a jeho okolí získává pražská obec. Organizace práce a samotnou úpravu zelené plochy měl na starost právě tento okrašlovací spolek a postupně tyto pozemky přeměňuje do roku 1864 v přírodní veřejný park. Na plánech pracoval B. Wünscher a J. Braul a na výstavbě nových cest a úpravě sadů byli zaměstnáni i pražští chudí. Zbudování sadu na Letné bylo jedním z hlavních cílů spolku v prvních letech po jeho vzniku (1858). Spolu s obcí přivedl do těchto míst vodu, aby mohl sad stabilně růst i v dalších letech a pro zlepšení přístupu nechala obec zbudovat od Vltavy okolo občanské plovárny cestu. Sady byly dokončeny v roce 1864, jak sám spolek přiznává za velké pomoci pražské obce a majetných Pražanů, kteří do sadů věnovali stromy a křoviny. Ještě v tomtéž roce uznává c. k. místodržitelství požadavky na zřízení nového přívozu přes Vltavu k Letné, protože „nové sady na Letné staly se oblíbeným místem obecnstvu pražskému pro občerstvení se, protože se navštěvují silně“¹²², tak stávající dopravní možnosti nestačily návštěvnosti (do té doby k tomu sloužil jen staroměstský přívoz a soukromý přívoz občanské plovárny).“

Jedinou citací v této pasáži je pozn. 122, která odkazuje na „Denní zprávy. *Národní listy*. 5. 9. 1864, roč. 4, č. 241, str. 1.“

Tento styl je pak typický pro většinu textu.

Klady předkládané práce:

Za největší přínos práce bych považovala analýzu periodik. Vybrané ukázky z článků v dobovém tisku, po mém soudu, výborně ilustrují sledované téma.

Práce obsahuje hodnotný obrazový materiál, ať už se jedná o vyobrazení, mapy či přefocené ukázky textů z dobového tisku.

Práce je logicky uspořádaná, na počátku autorka vysvětluje pojmy, uvádí čtenáře do problematiky a pak se soustředí na své hlavní téma. Text je pak zakončen plnohodnotným

závěrem, který není jen pouhou sumarizací právě přečteného, ale přináší informace uspořádané do nových souvislostí.

Za další klad práce považuji její čtivost.

Závěrečné hodnocení práce:

Z textu je patrné, že se autorka dokázala zorientovat v relevantní literatuře k sledování jak vybrané problematiky tak i pro pochopení ducha doby.

Po stylistické stránce nelze práci také nic vytknout.

Autorka v textu konzistentně užívá citování pod čarou a práce také obsahuje všechny formální náležitosti jako seznam použité literatury apod.

Autorce se podařilo naplnit vytčené cíle a zodpovědět hlavní výzkumnou otázku.

Největším problémem bakalářské práce je zacházení se zdroji. Z textu není na mnoha místech zřejmé, z čeho autorka čerpala, bylo by proto žádoucí, aby se při obhajobě práce vyjádřila též k postupu, jaký při práci s literaturou a prameny používala.

Práce jako taková se mi velmi líbí, téma je zpracováno výborně, práce je čtivá a zajímavá, dobře členěná, avšak kvůli problematickému citování (či spíše jeho absenci) práci doporučuji k obhajobě, ale navrhuji hodnocení *dobře* (3).

KP

Karolína Pauknerová, Ph.D.

V Praze, 29.1. 2012

Seznam literatury:

Kupka, Jiří (2006) *Zeleň v historii města*. Praha: Nakladatelství ČVUT.

Steinová, Šárka (2008) *František Thomayer. Život a dílo zahradního architekta*. Praha: Národní zemědělské muzeum.